

۵۱۸
ہو الابی

ش حضرت افان سدرہ منتی جناب آقا میرزا آقای افان علیہ

بہاء اللہ الابی ملاحظہ نمایند

ہو الابی

۵۴۲

نہایت

ایہا الفرع الرفیع من السدرۃ الرخانیۃ لو تعلم بعین الیقین بانخروج فی ہذا
القلب المخرین والفؤاد المخرج من احاسات الحب لا فان دوجہ لہقا
وفروع سدرۃ استیاء تالہ اتحق لتفتت الجیب وازلت الریب
وخلعت الغذار وہنکت الاستار وفلکت الازرار وعزیت
البدن ونادیت بالسر والعلن اہل الارض الی معین موبہۃ
اہل کوثر رحمۃ اللہ اہل فیض سحاب غایۃ اللہ اہل
ریاض مخۃ اللہ اہل بحیاض الطافۃ بفیض غایۃ اللہ اہل
الی غیاض مخضرة بفیث نعمۃ اللہ واسئل اللہ ان یجلبک مشعل
نورانیاً وسراجاً نیراً ومعیناً صافیاً و قنناً مثراً مزہراً مورقاً ولہباً

عبدک عبد البہاء ع

زيارت حضرت اقان سدره مبارکه جناب آقا سيد احمد عليه بيا

الاسم

بوالله

٥٤٣

فناء
بسم الله الرحمن الرحيم

ايانما الالطاف و ايا نفحات قدس الاسرار هتي الى اسرف
الاولطان بقعة الرحمن موطن الكوكب الساطع اللامع على الاكوان
ايانما الرحمة والرضوان ترى على اقليم الشين من ايران و فني
بالايم المدرار و الذموع الغدق المنهر السيب اذا فاق السيل
في الواد و المهاد من كل واد على ذلك اجداث المظهر و الرمس المنور
والخروج المعطر المتضمن للبعد المعبر و طيني لغيث الغفران الهائل
و عتي بد يم الرضوان الوايل و قولي عليك الباء و عليك الشناء
ايانا الفرع الجليل من السدره الرجائية و القضيبي الرشيقي الرشيد
من الشجرة الربانية و السراج المضيئي في الرجاجة النورانية و لثرة
الانعة من الدوحة النردانية . اشهد انك ولدت من الاصلاب
الغريبة و الارحام الطاهرة و رضعت من ثدي الغاية و نشئت في حضن
الرعاية

الرعية و تربيت في حجر الولاية و بلغت الرشد في النفل العظيم
 من الذوح الجليل و سمعت ذآآ الله المرتفع بين الارض و السماء
 و لبيت دعوة رب السموات العلى و آمنت بالرب الاعلى و حشرت
 تحت لواء رب ما يرى و ما لا يرى و لما قامت القيامة الكبرى و زلت
 الارض و انفطرت السماء و كوزت الشمس و انتشرت النجوم و امتد نصراً
 و وضع الميزان و ازلفت الجنان و سعت النيران و انشقت الأقما
 و ذاعت الاخبار و شاعت الآثار و ملكت الاستار و اشرقت
 الشمس في رابعة النهار و انتشرت اجنحة الطاوس و لعب الغرب
 سرعت الى اليمين و تبرنت من الشمال و آمنت بالنور الساطع من
 ملكوت الابى و قمت على خدمة ربك العزيز المختار و حشرت مع الابرأ
 بوجه سطعت منه الانوار و دعوت الى ربك بلسان يندفق منه الازكار
 و قلب طافح يتفجر منها الانهار و قصدت مشارق الارض و مغاربها و
 سبيت في اعداء كلمة الله في جنوبها و شمالها و عاشرت المخلصين بوجه
 مستبشر بطلوع النور المبين و آنت المتقين بلسان دافق بالما

المعين وملت على عبودية ربك الرحمن الرحيم بقلب قوتي متين
 وفزت باللقاء وسمعت النداء، وخطبت بخطاب اشهى واحلى من عمل
 مصطفى وحضرت بين يدي نيرة الآفاق وشاهدت تجلي الاشراق وخلصت
 محفل الوفاق وسكبت في سلسلة العشاق وسالت بالدموع منك لانا
 ورايت ما لا يتم ذكره بالاوراق الى ان غابت الشمس وهي نقطة
 الاحتراق عن الاعين والاحداق وليس لها قول ولا بكور ولا
 غياب بل انما تغشى الافاق سحاب الغيبة والفراق وتحرم الابصار
 عن المشاهدة والابصار واشهد ايها الفرع الجليل انك وفيت لبيان
 ونايت بين اهل الوفاق واثبت النفاق واجتنبت الشقاق و
 جنيت اثار الوفاء من شجرة النيات الثابتة في حديقة النوراء وحميت
 الحصن الحصين من سهام الناكثين وسان المارقين الى ان سمرت
 الى اخطة التي سفكت فيها دماء الشهداء وبذلت الجهد والجد في اعانة
 الذرية الضعاف من تلك النفوس المقدسة التي يتباهى بترتها ملائكة السماء
 من ملكوت الابي ثم سعيت الى الموطن المبارك الابني منبت الشجرة
 المباركة

الباركة النقطة الاولى حتى تجرى الاقتران بين الافان والورقات
الباركة من سدره التينا، ووفقك الله بهذا ولعلو شأنك وسمو علوك
قد رآه لك ان تجزع كأس الفداء، وتشهد في مشهد الكبرياء، فهنيئا
لك هذه الكأس الممزوجة بكافور العطاء، ومرئيا لك هذه المائدة النازلة
من السماء، فاشكر ربك الاعلى بما قد جعل ختام الحجة الدنيا مسكاً ذكياً
يتعطر بطيب انفاسه كل الارحاء، فطوبى لمن يزور مرقدك المسكى
المشام ويدور في مضجحك المنير في اشرف ايام ويدعوا الله بخضوع
وخشوع ويتمنى الغفران ويرجو العفو والرضوان. وعليك
السلام، الابى ع ع سلاماً

هو الله

مفرت افان سدره مبارکه جناب میرزا عبد الوهاب علیہ بہائم

۵۴۳

الابى ملا حظه نمايند

ای موقن بآیات الله گویند که تو ای اعظم عالم قوه سلطنت قیوم
وسطوت حکومت باهره است و حال آنکه نهایت اقدارش نیست

که اجسام را محاصره نماید و قلاع حصینه را مسخر کند و این قوت و قدرت
نیز بواسطه جوش جبرآره و جنود قهاره ظاهر میشود اما تو در قوت و قدرت
و سلطنت و سلطنت اسم اعظم ملاحظه نما و تفکر کن که با وجود آنکه وحید
و فرید ولی ناصر و معین بود بقوتی الهیه و قدرتی ربانیه و سطوتی ملکوتیه
ملکوت وجود را مسخر فرمود و مدائن قلوب را فتح نمود آفاق امکان را بشود
و کشور هستی را در تحت تصرف آورد یکسواره بر صف عالم زد و
تنها جنود عنود ضلالت را شکست داد ولی آثار این فتوح الیوم
در غیب وجود است و در استقبال در حیرت شهود خواهد آمد الوقت
ملاحظه خواهد شد جذبه نالک مزموم من الاضراب میفرماید در صحرا مانا سیر
و تماشا نمایند مثل مدائن صالح و ثمود و احتاف قرارگاه قوم هود
و مدائن لوط و مدینه سبا و مدائن اصحاب رس و مدین و سایر جهات
را سیر و تماشا نمایند که مثل اردوهای شکسته در این بیابان ریخته
و پاشیده اند مقصد اینست که انبیای الهی و اولیای رحمانی در هر عهد
و عصری و لواینکه فرید و وحید بودند و جمیع قبائل و شعوب و اجسام
با وجود

۵۲۶ با وجود این نورشان ساطع شد و کوکشان لایع و سراجهای عالم
جمع خاموش شد ع ع ر ش ا ی د

هو الله

۵۲۷ ای جناب ناظم دراری اشعار اقا میرزا علی اکبر اشعار
آبدار قرانت گردید طبع بود و شیرین و شکرین بلیغ بود و فصیح
و دلنشین ولی در مذاق عبدالبهاء انگبین عبودیت گوارا
تا توانی خمس عبودیت و مقدس رقیقت و مثنی محو و فایض
انشا نما که چون مسکن مرغ بهشت لذت و خوش طعم است ولی
بشرط آنکه خورش دیگر در میان نباشد ع ع س ا ی د

هو الله

۵۴

ای شیدای جمال الهی مکتوب قرانت گردید معانی بدیع بود و
مضامین دلنشین ولی خطاب بعبدالبهاء باید سر عبودیت باشد
ع ع

ع ع سرافراز

ای پرده نشینان بنده حق شکر کنید که در سایه عصمت نفی
 هستید که مقبول درگاه احدیت است ع ع
 اید و طفل خان مضمحل نظر عنایت حق گردید و محبت الله میراث

از پدر برید ع ع

ای دو احوات بنده الهی همشیره و پاک شیر آن آشفته
 جمال ابی هستید باید در کمال روح و ریحان و عصمت
 و عفت و ایقان و انقطاع در بین آما، الله محسور گردید

ع ع

ای ~~محبوب~~ برادر پاک گوهر آن آشفته موی محبوب ابی خوی
 خواهش خطابی بشما نمودند این رجا مقبول گردید و اختصاً
 از کثرت مشاغل و غوائل حاصل البتة معاف میدارید
 العذر مقبول ع ع

اللهم یا الهی اسئلك العفو و الصفی عن عبدك الذی فی آتایه

مذکراً بآیاتک و اغرقه فی بحار رحمتک و اجره فی جوار رحمتک
 و اده الی جنۃ لقاءک کما سمیتہ ما دیا بین عبادک ع ع
 مناجات

ش جناب علی رضا خان علیہ بہاء اللہ ال ال ہی
 ملاحظہ نمایند

هو ال ال ہی

یا من ثبت علی العہد القدیم فابسط اکت ال ال بہتال الی ملکوت
 ابدال و مطلع انجماں و قل لک الحمد یا ربی المتعال علی
 ما اولیت و اعطیت و اطعمت و ارویت و دللت و ہدیت
 و عافیت و شفیت اولیت اجاںک اعظم شان فی الابداع
 و اعطیتہم عطاءً مو فوراً فی عالم الاختراع و اطعمتہم من موائ
 قدسک النازلۃ من السماء و شفیتہم من معین صاف عذب
 فرات و دللتہم الی مشرق رحمانتک یا فالق ال صباح
 و ہدیتہم الی سبیل فردانیتک یا محیی ال ارواح و شفیتہم
 من امراض

خط
 مبارک

من امراض النقض واعراض الشكث يارب الميثاق
والهيا عليك وعلى كل منجذب الى نير الآفاق ع ع منجذب

شیراز جناب علی رضا خان علیہ بہاء اللہ الہی ہے

۵۵۰ ای خان عزیز اقامت شدی حسین الان حاضر فضل و دلیل ہے
واضح براینکہ شمارا فراموش نموده است بہین تحریر مختصراست
زیرالان ذکر شمارا مینماید ع ع منجذب

ہو الہی ہے

الہی الہی ہو لا، عباد انجذوا بنفحات قدسک فی آیاتک و شقلا
بالنار الموقدة فی سدرۃ فردائیک و لبوا لندائک و نطقوا
بثنائک و انتبهوا من فناءک و اہتزوا من نفحاتک و شاہدوا
آیاتک و ادرکوا بیناتک و سمعوا کلماتک و ايقنوا بظہورک و
اطعنوا بعنایتک ای رب اعینہم شاخصۃ الی ملکوتک الہی
و وجوہہم موجهۃ الی جبروتک الہی و قلوبہم خافقۃ من شیف
حب جلالک انما نور الہی و اکبادہم محترقۃ بنار محبتک

يا رب الآخرة والأولى وأحسانهم مضطربة بغير ان الشوق
 الملتبسة العظمى ودموعهم منسجبة كالدِّيم المدرار من السماء فاحفظهم
 في حصن صونك وحمايتك واحرسهم في كهف حفظك وكلائتك
 وانظرهم بعين وقايتك ورعايتك واجعلهم آيات توحيدك الباهرة
 في أرجاء الأنساء ورايات تجريدك فوق صروح الكبرياء والبرج
 الموقدة بهن حلتك في زجاجة الهدى وطبور حقيقة معرفتك
 الصادقة على أعلى فروع الأشجار في الجنة المأوى وحيات
 بحر موهبتك انخاضة في العمق الأكبر برحمتك الكبرى اى رب
 هولاء عباد ارقاء اجعلهم كبراء في ملكوتك الاعلى وضعفاء اجعلهم
 اقوياء بقدرتك العظمى واذلاء اجعلهم اعزاء في اقليمك الجليل
 وفقراء اجعلهم اغنياء في ملكك العظيم ثم قدر لهم كل خير قدرته
 في عالم الغيب والشهود وهيا لهم من امرهم رشدا في خير الوجود
 و اشرح منهم الصدور بالهايك يا مالك كل موجود ونور قلوبهم
 بيش رتك المنتشرة من المقام المحمود وثبت اقدامهم على منابك
 العظيم

العليه يا عزيز يا ودود و تو^{۱۲۹} ظهروهم على عهدك الوثيق بجودك
و فضلك الموعود انك انت الكريم الفضال المعبود ع ع منته

هو الاله

يا من انجذب بنفحات القدس المنتشرة من ملكوت الالهى قد
رملت آيات الشكر لله لما تلوت لحن طيور حدائق القدس
تلك الكلمات و قرنت تلك العبارات الناطقة بانجذابك
بنفحات الله و اشتغالك ببارمجته الله و ثباتك على العهد
و ميثاق الله و تمسكك بالعروة الوثقى و اهتزاز قلبك من
سائم موهبة الله و لمثلك ينبغي هذا الشان الجليل و يليق
هذا التأييد العظيم لعمر ربك لو اطلعت بما قدر الله لك
في كتاب العليسين و صحف ملكوته القديم لترعت ثياب
الامكان و هرعت الى مقعد صدق في ظل الطاف ربك الرحمن
الرحيم و تركت هذا المركز الادنى و صعدت بجناح التجاح
شوقاً الى الملكوت الاعلى و توجاً الى البحروت الالهى فطره

خط مبارک
۵۵۲

ثیابک و نزه مشاک و قوسماک و حد نظرک و دق اهرک
 و قدس قلبک و لطف روحک لتسمع نداء ربک من ملکوت
 الغیب طوبی للثابتین علی عهدی و میثاقی طوبی للمتمسکین^{نق}
 عروقی طوبی للمتشبثین بجلی المتین ع ع مقابله
 جناب علیرضا خان علیه بهاء الله الاهی بزیارت مطاف
 ملا، اعلی فائز و بنفحات مقدسه آن تربت پاک مشام جانرا شو
 فرمودند و حال بر اجبت نازون گشتند از الطاف الهیه و
 عنایات رحمانیه مستدعی و ملتزم که آنجناب و جمیع منتسبین^ا
 با نچه الیوم لائق و سزاوار است مؤید و موافق فرماید الیوم
 اعظم امور ثبوت و رسوخ بر عهد و میثاق الله است و نشر
 نفحات الله چه که امر مؤید یحیو ملکوت الاهی این امر اعظمست
 حمد خدا را که تأییدات چون امواج قلزم اکبر قتابع هست
 و توفیقات چون فیض محیط اعظم متوالی در یوم لقاء یوم سرور
 و صفاست در زمان غیبت و وقت ثبوت و رسوخ و سعی
 در هدای

در اعداء کلماته ع ع سنانته
ش جناب قاسم خ ا علیه بهاء الله الاهی ملاحظه
نمایند

هو الاهی

۵۵۳

الهی الاهی هزار و ح اتر من تجلیات یوم لقائک و هذا سراج اشتعل
من انوار الموقدة من سدره رحمتک ای رب ایدة فی جمیع الشئون ^{جله}
مطلقاً باسرار لوحک المنشور و اشد ازره علی اعداء کلمتک یا حی یا قیوم
و انطق لسانه بیان یحک و برهانک باذالغز و ابجروت و وفقی ابناء
و اشباله و سلالته علی خدمته امرک یا رب الآیات و الملکوت
انک انت المؤید الموفق الکریم ع ع
بجبت زیارت روضه مباء که مسافرت اگر بحال افتت و رحمت
و روح و ریحان در موسم حج میتر بسیار مقبول و اگر سبب
مشقت و هجوم اعداء میگردد صبر داشته باشند اتی انضرع
من کل روحی الی الملکوت الاهی ان یقبل زیارتک و فهدک

و یقیناً لک اجر من فاز باللقا، و البهائ، علی احسن البهائ،

ع ع ع سمانه

جناب آقا لطفعلی خان علیه بهائ، الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

عظما

ای ناظر الی الله جناب علیرضا خان علیه بهائ، الله الاهی
حاضر و خواہش تحریری نمودند این بندہ درگاہ جمال الاهی نیز قلم برداشتم
و بنگاشتن پرداختہ کہ شاید از اثر خامہ و نقوشش نامہ رانجہ و فاسطیح
گردد و شام آن مشتاق ملکوت الاهی را معطر نماید ای سرکش
صحرائی محبت الله دماغ جانرا از رطوبات فاضلہ عالم امکان
منزہ و پاک نما تا عطر گلستان ملکوت الاهی معطر نماید و چشم را
از حجابات سائرہ اہل او نام بری کن تا مشاہدہ آیات کبری نماید
واقدا مرا بر عمد و میثاق الہی محکم و استوار نما تا در بین انجمن متین
مشہور و محشور گردی و البهائ، علیک و علی کل
ثابت جہور ع ع سمانہ

۵۴۳
هو الله

ش جناب میرزا غیرضا خان علیه بهاء الله

هو الاهی

۵۴۵

ای ثابت بریشاق آنچه مرقوم نمودی ملاحظه گردید نشئه
روحانی داشت و نفحه رحمانی و اثر کلک مشکبار بود و ریزش
بر عنبر بار فی الحقیقه حلیقه معانی بود و سوحات وجد اسنے
سبحان الله خامه و نامه که حکایتی از جهان جان و دل مینمود حکم
لاق منشور و ورق مسطور یافته بود از فضل وجود جمال اید
میطلبیم که این معانی لطیفه و حقایق بدیع در کینونت آن
جناب تحقق یابد تا آثار باهره اش در سماه رفیع ساطع
ولا مع گردد الله ولی المخلصین ع ع مناشد

جناب غیرضا خان علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۵۴۶

قد القیت نفسی یا الهی علی عبتک الطاهره و مرغت وجهی و ما صیتی

علی تلک الحضرة القدسیة الباهرة منکراً الیک و مناجیاً بین یک
 منذ لذلک باب احدیتک طالباً بشمول عواطف رحمانیتک بعدک
 الذی متک بذیل تقدیک و تعلق باهداب ردا، تو حیدک و رجاء
 ان تؤیدہ علی السلوک فی سبیل رضاک و الثبوت فی قدیم عهدک
 و میثاقک و النهوض لا علاء، سرک بین عبادک و التروخ علی کھمتک
 بین ارقاقک ای رب ہذا مستجیر اجرہ فی جوار بیت احدیتک و ایر
 اطلقة فی فناء، مملکتک و ضعیف ایدہ بقوتک القاهرة و سقیم عالجبہ
 بدریاق موہبتک الباهرة انک انت الکریم الرحیم الوہاب والہا
 علیہ فی المبداء و المآب ع ع مناشئہ

هو الله

شر کر بلائی محمد مادی علیہ بہاء اللہ الابی ملاحظہ
 نمایند

هو الابی

یا من استنشق رائحة العرفان در این ساعت کہ جمعی از دوستان
 حاضر

حاضر و ناظر اینغبه خامه برداشته و این نامه نگاشته تا بخوانی
و بدانی و یقین نمائی که رفیق روحانیت و ندیم ربانیت جناب
علیرضا خان چقدر از توتایش نموده که مرا مجبور کرده که در مجمع
و محفل بهنگار شش این نامه پردازم پس بدان که آن یار مهربان
ترا چون دل و جان عزیز و محترم دارد و از هر جبت علو و سمو
از برای تو خواهد مجتهد و دوستی چنین شاید از لطف حضرت دوست
امید است که مطلع انوار فضل گردی ع ع متعبد

هو الاهی

امته الله ورقه طیبه مطمئنه والده علیرضا خان

هو الاهی

ای کینز آستان ابهائی شکر کن خدا را که موفقی پسیری گشتی
که متوجهی الی الله کوه و دشت و بیابان طی نمود و چون باد بادیه
پیمود تا آنکه بتراب تربت پاک بصیر ترار و شن نمود و بصیر را مجدداً
و پاک از هر غبار کرد چنین مادی را چنین پسری لازم و چنان

پسیرا چنین مادی و اجب طوبی ثلی را که شیرداد و خوشایا خوشی

که اورا پرورش نمود طوبی یک و له فی کل الا حوال ع ع س

امته الله ورقه طیبه ضلع خان علیها بآء الله

هو الای

۵۵
خط مبارک

ای موقه بایات الله از فراق نور دیدگان ناله و فغان منما و از

هجران جگر پار آه و حنین کمن اگر بدانی که آن در دانهای محبت است

در صدف چه بگری مکنو نیست و آن نوکلهانی الطاف در چه ریاضی شکفته

البته از شدت سرور پرواز نمائی و ابها، عیک ع ع س

امته الله ورقه طیبه همشیره خان شمس علیها بآء الله الاهی

هو الاهی

۵
خط مبارک

ای مشتعل بنار محبت الله در این قرن الهی و حشر رحمانی فانی

مبعوث شدند که چون از بر صائب و غضنفر غالب و مردان باسل

در میدان معرفت حمله نمودند و صفوف جهل را بسطوتی از حجت باله

الهیة بدریدند انشاء الله تو یکی از آنها گردی و از فوت آن در دانه بحر

محبت الله

۵۲۷
 محبت الله محزون و دلخون مباش اگر فسخ از آن عالم بشام نساز
 رسد ابد از عروج پدر و صعود پسر و فوت اوقات و موت
 بنات مغموم و مکدر نکردد جمیع این آه و فغانها و زاری و ناله
 از عدم اطلاع از مواهب الهیه در عوالم غیب رحمانیه حاصل
 میگردد و البهائ علیک ع ع مقاله

شیراز جناب علیرضا خان علیه بساء الله الایه

هو الله

ای ثابت بر پیمان نیفتد غمزه و اصل و بکمال روح و روحان فرا
 گردیدند تبت که این قلم بظا هر بذکر آن یار مهربان مشغول گشته
 و این از کثرت هجوم اعدا و فطایع و تعدیات اهل شرور
 و ظلم حزب غرور و اصحاب فتور رخ داده و الادی بی یار
 یاران نیاسایم و دل جز محبت حضرت رحمان نیارایم و افضل
 و عنایت حق قیوم رجاء مغموم است که همواره در ظل مدد و دستر
 باشید و جمیع یاران را تکبیر ابدع الهی ابلاغ نماید علیک

۵۴۱
 سبک
 کتاب
 خط

التَّحِيَّةُ وَالشَّنَاءُ ع ع ثَمَانِيَةٌ

شس جناب میرزا علی رضا خان علیہ بہاء اللہ الای

ملاحظہ نمایند

ہو اللہ

۵۶۹

ایک ای ثابت بر میثاق ورق مسطور منظور گردید و فغان و شکوی
 مسموع هیچ دانی کہ در چہ طوفان بلا غوطہ وزم و در چہ بیابان ابتلا
 سرگشتہ و گلگشتہ اثر مشاغل خارج و داخل خارج از صحر و
 دام امر اللہ بیش از تصور بشر و مکاتبات و سوالات و جوابات
 احباً چون موج بحر و هجوم اعداء و فتنہ اضراب چون جراد منتشر
 و فساد اہل عناد چون آتش پر شرر و راق شہات در جمیع جہات
 جزو جزو مشہر و آیات تشاہات مرجع ہر بخیر عہد و میثاق الی
 از نفوس مغرضہ متروک و غیر معتبر و طوفان تزلزل و نقص مسلط
 باوجود این صدمات و آفات این فرید و حید در این چار موج
 اضطراب مستغرق دیگر کجا فرصت تحریر و تقریر و نگاشتن جواب

ہر حبیب

۵۳۹
هر جیب و سیر و البهائ، حلیک و علی کل ثابت مستقیم
ع ع سمانه

حضرت جیب روحانی جناب محمد قبل ق را از قبل این عبد تکبیر

ابوع ابی البلا غدارید و البهائ، علیه ع ع

از صعود ورقه منجذبه متصاعده بملکوت ابی محزون مباشد و دل شکسته
نگردید چه که آن موقفه در جوار رحمت کبری مقرر گرفت و در ظل سدره
منتهی مستقر یافت و البهائ، علیها فی محضر اللقا، ع ع سمانه

شیراز بواسطه جناب عبد الحسین خان

جناب مؤید جناب علیرضا خان جناب بهائی و سائر اجای الهی

علیهم بقاء الله الاهی

هو الله

ای عزیزان عبد البهائ، جناب عبد الحسین خان وطن مألوف را فراموش
نمود و برگشته کوه و بیابان گشت و در سبیل حق میر و سامان شد تا آنکه
بان صفحات بنیت نشر نفحات توجه کرد و بعد را امکان قصور و قوتور نمود

نظرات کاتب هر دو البهائ، مبارک

سرگردانی سبب پریشانی شد و بیهوشی علت بیماری گردید و بخواب رفت
و ناتوان و هجر گردید و بیدارمان تا آنکه آن یاران مهربان جویای حال او
گشتند و جستجوی راحت و آسایش او نمودند و بنتهای همت بر پرستار
برخواستند و در آیام بیماری نوازش و مهربانی نمودند فی الحقیقه در داو را
درمان شدند و زخم او را مرهم نهادند و نهایت ممنونیت را از اہمیت شما
بیان نمودند این پرستاری خدمت بجای آورده و این مهربانی از مصلحت
عبودیت آستان مقدس رحمات و مشقات شمار در گاہ کبریا مقبول
و محبت و مهربانی شمار در ملکوت اہی مدوح و مرغوب و علیکم التحیۃ
والثناء ع ع سمانہ

بواسطہ جناب میرزا علی رضا خان علیہ بہاء اللہ

شیراز جناب میرزا جلال الدین خان ناظم دفتر علیہ بہاء اللہ

ہو اللہ

ای سرمرت جام دی شکر کن حضرت کبریا کہ از ضلالت و ظلمات
نجات یافتی و بنور انیت دی موفق گشتی از جہالت و عمی رانی
یافتی

جناب میرزا علی رضا خان

یافتی و بهر هدایت بینا شدی گوشت را از تلقین شبهات مقدس نمودی
و هوشت را از توجه بمقتربات منزّه کردی شاه راه شریعت و طریقت پیود
تا بحقیقت رسیدی از او نام دیگران خلاص شدی و بچهر عرفان
پی بردی ملاحظه کن چه بسیار نفوس که دعوی عرفان مینمودند و بنیال
خویش سالها سلوک نمودند و آرزوی دیدار بزرگوار میگردند و منتظر
اشراق انوار بودند و تجلی شمس حقیقت را در جهاد و نبات و حیوان
قائل بودند از خار شمیم گل گلزار استقام مینمودند و از زهر شهد فائق
میچشیدند چنین میگفتند حال که آن آفتاب جهان افروز در یوم نور روز از
مطلع انوار ظاهر و پدیدار شد و سلطان گل با خیل و حشم و چتر و علم در
وسط گلشنی خیمه برافراخت و حدوت شد الهی جهان را شیرین نمود آن
عرفای کهنه سر برهنه پافزار اختیار فرمودند و عار و ننگ هر عارفی گشتند
یکی گفت این آفتاب مانند چراغ کور سیر و سلوک نمود دیگری گفت
این محیط عظیم گنجایش یک جرعه صبا، نقرمود دیگری گفت این
شرق بر آفاق و انفس نو هوس است دیگری گفت این نفس

نفیس خدمت یک مرشد خفیس کرد باری هر یک بهانه فرمود و بجزه
 خمول و غمود دوید و عاقبت کل محو و ناپدید شدند اما پاک یزدان تو را
 بیدار کرد و هشیار نمود و واقف بر اسرار کرد پس ستایش باد او را که
 جان و دل یار از انبیا نور هدایت آرایش بخشید و پرستش و نیایش شمس
 حقیقت موافق فرمود این آیام حضور در این حدود و ثغور از شدت
 فقر و اهل غرور معسور و محذور است انشاء الله در آینده مقصد حاصل
 گردد جناب سر حلقه راستان علی رضا خان را تحت و اشتیاق من
 برسان از خدا خواهم که همیشه در پناه حق مصون و محفوظ باشد
 و علیک التحیة و التَّاء ع ع سفا بته

هو الله

ش طلب مغفرت بجهت ورقه متصاعده الی الله الله الله

والله میرزا علی رضا خان علیها بهاء الله

هو الله

ایروردگار یک ورقه از سدره رحمانیت ترک گلخن فانی نمود
 و بخش

عظما بزرگ

و بگشای باقیست پرواز کرد ^{۵۴۲} و چون حمامه خنین و انین نمود تا بشنای
احدیت بدره نشین گشت ای آمرزگار غفرانی ای کردگار احسان

ای بزرگوار عطای بی پایانی و البهائ، علیها ع ع
هو الله

شیراز بواسطه جناب میرزا علیرضا خان
میرزا علی محمد و میرزا صدرالدین و صبا یی جناب خان علیها
و علیهن ب ب الله

هو الله

ای سلاطه بنده درگاه بها شکر کنسید خدا را که از اصلاط طیبه
و ارحام طاهره تولد یافتید از پستان محبت الله شیر خوردید
و در آغوش معرفت الله پرورش یافتید البته قدر این موهبت را
خواهید دانست و بشکرانه این رحمت خواهید برخواست از
فضل حق امید چنانست که در جنت ابی گل و ریاحین شوید و شکوفه
رنگین برارید و میوه شکرین بدهید و در ظل حفظ و حمایت حق محفوظ

از کاتب درویش و بنده مبارک

و مصون ^ع تائب ^ع ع ^ع سببه

هو الله

شیراز جناب میرزا علیرضا خان علیه بهاء الله

هو الله

ای بنده صادق جمال ابی خد مائی که در صعود حضرت افان سدره بنا که
جناب اقا میرزا اقا مجری داشتید در عقبه مقدسه جمال ابی مقبول
و محبوب افتاد امیدوارم که همواره موفق و مؤید بخدمات گردی
اینست سبب روشنائی روی انسان در عالم امکان شکر کن خدا را که
محوظ نظر عنایتی و مشمول الطاف حضرت احدیت و علیک التحیه

والشناء ع ع سببه

شیراز بواسطه جناب قابل جناب میرزا علیرضا خان

هو الله

ای مونس عبد البهاء دمی از یادت فارغ ننشینم و بذکر روی
و خویت اهدم و اهنشینم و از خدا میطلبم که آیت هدی شوی و مهبت
ملکوت

خط لایحه مریدان حضرت ابی

خط لایحه مریدان حضرت ابی

ملکوت ابی و منقطع از دنیا و منجذب عالم اعلی و ناطق بثناء و مظهر
اسماء حسنی و جمیع این فضائل طائف حول محبت الله است و علیک
الحمیة و الثناء ع ع سر مہاجر

بھوللہ

~~شیراز جنب میرزا علی رضا خان علیہ بھوللہ الاسبی~~

بھواللہ

بواسطہ علی رضا خان

شیراز ائمہ الله ضمیمہ قدیم و ائمہ الله ہمیشہ علی رضا خان علیہما
بھواللہ الاسبی

بھواللہ

ای دو خادمہ اجابہ الله سزاوار این است کہ افتخار و مہمات
بر منککہ های اقطار نمایند زیرا سلطنت باقی سرمدی شمار است کہ بکثیری
جمال ابی و خدمت اصفیاء الله فائزید این کنیزی جمال قدم خدمت دوشین
اوست احمده بآن فائزید و این عقد لبالی کریمہ را در کردن دارید و آن

طوق مرتضی را بر ترائب مزین حمد کنسید اورا که یحنین موبتیی موفقی

شدید ع ع قندره

بوا سله علیه سنا خان

هو الله

ش جناب کربلائی محمد مادی علیه بیا، الله الایه

هو الایه

۵۷۰

نظم مبارک

ای دوست حقیقی تا چند اهل نقض در وسوسند و تا چند

اهل شقاق مخمور خمر تفاق سبحان الله بر مان واضح

ودیل لایح و سبیل واسع و انوار ساطع و سراج لامع

و رحمت سابق و نعمت کفایل و حجت قاطع و پیمان طاهر

و حکم اطاعت صارم مع ذلک الوضوح اهل نقض بوساوس

او هن از بیت عنکبوت متوسل و از موبتیشاق محروم چو

و ظلوم در وادی خیران و خذلان مبعوث و مشورند دهم

فی خود ضم العنیم ع ع قندره

علیه سنا خان

۵۵۴
علیرضا خان

هو

ش امة الله خبیج جدیدہ علیرضا خان علیہا بہاء الله

هو الالب

۵۷۱

ای امة الله در خلق عصمت مؤمن بالله و موقن بایات الله
در آمدی و از کاس عطا نوشیدی و منظر الطاف حضرت اعلی
و مطلع انوار بخشش جمال ابی گشتی چه خوش بخت و خوش
طالع بودی که مطلع چنین عنایتی شدی که بانوهای ملوک و ملکه
آفاق آرزو مینمودند و مینمایند حال ندانند ولی عنقریب آگاه گردند

ع ع سر

علیرضا خان

هو الله

ش مناجات طلب مغفرت لمن عرج الی الله مرحوم محمد قاسم خان

علیه بہاء الله الالب